728/05

Den 25. juli 2005 blev i sag nr. 65.201:

xxxxxxx xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har arbejdsmarkedspension i Codan Forsikring A/S, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at anerkende, at klagerens erhvervsevne kontinuerligt har været nedsat med mindst 50 % siden den 1/12 2001. Selskabet påstås desuden tilpligtet at beregne erhvervsudygtighedsydelsen i forhold til den lønindkomst, som klageren faktisk har oppebåret.

Selskabet har stoppet præmiefritagelsen og udbetalingen af forsikringsydelse i perioden 1/6 2002 - 1/2 2003 under henvisning til, at klagerens erhvervsevne ikke i det tidsrum var nedsat i dækningsberettigende grad. Selskabet har desuden fastholdt, at forsikringsydelsen er beregnet korrekt på baggrund af forsikringsaftalen.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1960 og uddannet programmør, den 26/5 2001 faldt ned af en stige, hvorved han pådrog sig et brud på lænderyggen. Klageren genoptog ikke sit arbejde efter ulykken, og han blev derfor afskediget med udgangen af november 2001.

I juli 2001 søgte klageren om præmiefritagelse og ydelse ved tab af erhvervsevne. Efter indhentelse af diverse lægelige akter, bevilligede selskabet - efter udløb af karensperioden på tre måneder - midlertidig ydelse for perioden 1/11 2001 - 1/1 2002. På baggrund

af yderligere helbredsmæssige oplysninger, samt akter fra klagerens kommune, forlængede selskabet løbende de midlertidige bevillinger frem til den 1/6 2002, hvor klagerens erhvervsevnetab havde varet i mere end 18 måneder og derfor - ifølge selskabet - ikke længere kunne betegnes som midlertidigt. Fortsat præmiefritagelse og udbetaling af ydelser ville derefter bero på en vurdering af klagerens generelle erhvervsevne.

Af de modtagne akter fremgår det, at klageren den 6/3 2002 påbegyndte en arbejdsprøvning på to måneder inden for sit fag, og at han fortsat modtog behandling i form af blokader i ryggen 1-2 gange ugentligt. Arbejdsprøvningen blev forlænget til den 7/6 2002 med en gennemsnitlig arbejdstid på 15-20 timer pr. uge.

Af en speciallægeerklæring, som blev udarbejdet den 17/4 2002 af speciallæge i ortopædisk kirurgi, og som selskabet via klagerens kommune modtog den 31/5 2002 fremgår bl.a.:

"Resumé og konklusion:

Faldet nu 2 m ned ad stige og pådrager sig 1-1-fraktur. Behandles konservativt med korsettering, og gennemgår et relevant behandlingsforløb. Siden fulgt på ...hospitalet H., hvor der er foretaget røntgenundersøgelser og MR-scanning. Frakturen heler med betydeligt sammenfald, således at der er halveret forkantshøjde i forhold til bagkanten på det frakturerede niveau, og dermed kyfose (gibbusdannelse), men ikke spinalstenose ud for det frakturerede niveau.

Skadelidte klager i forløbet over vedvarende begrænsninger rent funktionsmæssigt i form af manglende evne til tungt arbejde, besvær med at stå og sidde i længere tid samt smerter i ryg med isninger ned langs rygsøjlen. Har aldrig haft neuroudfald eller vandladningspåvirkning.

Ved den objektive undersøgelse findes forhold svarende til følger efter rygfraktur. Udtalt ømhed svarende til det tidligere fraktursted. Herudover en del muskulære, infiltrationer og ømhed med konsistensøgning og smerteangivelse ved palpation.

...

Der foreligger således et mén efter fraktur af columna lumbalis, uden nerveudfald. Det drejer sig om et middelsvært brud med let bevægeindskrænkning og lettere til mere moderate, subjektive gener.

Erhvervssituationen er fortsat uafklaret, men umiddelbart skønner jeg på længere sigt ikke, at skadelidte burde være hindret i sin erhvervstype med det pågældende brud."

På baggrund af de modtagne akter meddelte selskabet ved skrivelse af 13/6 2002, at klagerens generelle erhvervsevne efter selskabets vurdering ikke var nedsat med mindst 50 %.

Da klageren var utilfreds med selskabets afgørelse om, at han ikke længere var berettiget til fortsatte bevillinger, indhentede selskabet yderligere akter fra klagerens kommune med henblik på en revurdering af sagen.

Af de modtagne akter fra kommunen fremgår bl.a.:

"**31.05.02**

...

M.K.T. er blevet udstyret med et hæve-/sænkebord, hvilket han er meget tilfreds med. Han arbejder dog kun stadig i ca. 3 1/2 - 4 timer pr. dag. Han benytter sig meget af muligheden for at stå og sidde ned under arbejdet. Før M.K.T. fik bordet gjorde han det samme, men der kunne han bare ikke arbejde samtidig på grund af skrivebordets højde. Arbejdsindsatsen er således nu blevet bedre. M.K.T. har også haft en meget mere stabil periode af hensyn til arbejdstidens placering (10.00-13.30/14.00).

På spørgsmålet om øget arbejdstid vurderede jeg imidlertid, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at øge denne. Dette begrundes med, at der vil være stor sandsynlighed for, at den tidligere viste stabilitet eller mangel på samme vil genindtræde, hvilket har været til stor gene for pgl. selv og arbejdsgiver/øvrigt personale. Jeg mener ikke pgl. magter mere end de ca. 20 timer, hvorfor jeg mener, at sagen peger i

retning af fleksjob. Der er ingen tvivl om, at hvis pgl. kunne arbejde mere, så gjorde han dette. Han har viljen, men fysikken siger fra.

...

26.06.02

...

Kl. er henvist til KAS G. reumatologisk afd. mhp. afklaring af om kl. vil have glæde af rygtræning.

Lægen forventer ikke, at kl. bliver fuldt arbejdsdygtig, men at han ved træning kan få en bedre funktionsevne og kunne klare at arbejde i længere tid end nu.

Kl. vil fortsat have nedsat arbejdsevne og have skånebehov. Vil ikke kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet inden for 26 uger på normale vilkår.

Lægekonsl. har tidl. udtalt, at revalidering ikke er relevant.

...

Det vurderes, at kl. arbejdsevne er varigt nedsat. Selv om kl. rygtrænes, vil hans arbejdsevne være varigt nedsat.

Der træffes beslutning om bevilling af fleksjob jfr. udtalelse fra jobkonsulenten. P.W. skønner, tilskudsandelen udgør 50 %."

Med virkning fra 1/7 2002 blev klageren bevilliget fleksjob 20 timer ugentligt med 50 % løntilskud fra kommunen. Henset til arbejdsmængden på arbejdspladsen, blev opstarten i fleksjobbet udskudt til den 15/8 2002.

På baggrund af sagens akter, fastholdt selskabet i skrivelse af 16/8 2002, at klagerens erhvervsevne ikke var nedsat med mindst 50 %.

Ved skrivelse af 17/9 2003 meddelte klagerens advokat, at klagerens helbredssituation havde gjort det umuligt at opretholde fleksjobbet, og at han den 22/8 2003 var blevet tilkendt førtidspension med virkning fra 1/9 2003. Selskabet accepterede som følge af advokatens henvendelse at revurdere sagen og indhentede til brug herfor yderligere akter.

Af speciallægeerklæring, udarbejdet den 12/11 2002 af speciallæge i neurokirurgi fremgår bl.a.:

"I forbindelsen med undersøgelsen på H. er der som anført foretaget en MR-skanning den 01.08.01. Denne skanning viste en kileformet kompressionsfraktur af L1, som også beskrevet under almindelig røntgen og CT-skanning og der fandtes en mindre øvre bagkantsfraktur med en let kompression i spinalkanalen uden at der kom egentlig spinalstenose.

...

Eksploranden vil blive set endnu til en afsluttende kontrol på H.

...

Det skal anføres at eksploranden ikke mener at tilstanden har ændret sig igennem længere tid. Der er således hverken tale om en bedring eller forværring inden for det sidste år.

...

Eksploranden forklarer at han ikke er i stand til at arbejde mere end de cirka 20 timer om ugen fordi længere tids siddende stilling udløser en forøget smertetilstand. Han har som anført endvidere svært ved at koncentrere sig.

...

Eksploranden var tidligere meget aktiv i fritiden og således områdeleder i civilforsvaret med både fysisk og administrativ aktivitet, men har nu kun administrativ aktivitet. Var selvbygger, hvilket han har måttet opgive. Han har vanskeligt ved at gå i biografen og teater, dels på grund af vandladningsforstyrrelsen som beskrevet og dels fordi han har svært ved at sidde igennem længere tid. Foretage lettere aktiviteter i hjemmet, men ikke støvsugning og mere anstrengende rengøring.

...

Objektivt

Er umiddelbart noget smertepåvirket. Bevæger sig stift og hæmmet. Er uden tegn på aggravation.

Columna lumbalis: Ved ydre undersøgelse er der velbevaret lændelordose og ikke nogen synlig øget kyfosering ved den thoracolumbale overgang. Der er moderat ømhed svarende til 1. lumbale hvirvel med noget større ømhed svarende til 3.-4. niveau og tryk herfra kan udløse betydelige øgede smerter. Eksploranden angiver at det er på dette niveau smerterne trænger ned i højre hofte.

Underekstremiteter: Overalt normal tonus, trofik og kraft. Livlige dybe reflekser, ingen sideforskel. Normale plantarreflekser. Der angives en let ændret sensibilitet på indersiden af højre lår, i øvrigt normal sensibilitet. Ingen koordinationsforstyrrelser. Gang og Romberg upåfaldende.

...

Konklusion

...

Eksploranden har under alle omstændigheder følger i form af en moderat medullær læsion, som har givet ham imperiøs vandladning og tendens til urininkontinens. Det er ikke sandsynligt at disse gener kan bedres. Han har endvidere en smerte strålende fra lænden og ned mod højre hofteregion, som er svært generende for ham. Det er nok overvejende sandsynligt at denne smerte ligeledes vil være permanent, som beskrevet vil der blive foretaget yderligere undersøgelser om dette spørgsmål.

...

Eksploranden har på nuværende tidspunkt en betydelig reduceret arbejdsevne i forhold til den arbejdsevne han havde før UT. Såfremt der ikke kan ydes yderligere behandling, må man anse den reducerede arbejdsevne som permanent."

Af ressourceprofil af 31/7 2003 fra klagerens kommune fremgår bl.a.:

"Fleksjobbet blev tilrettelagt med div. skånehensyn og nedsat arbejdstid samt hjælpemidler i form at hæve-/sænkebord og specialstol samt hjemmearbejdsplads. Efter en forværring af tilstanden i februar 2003, må han sygemelde sig, først fuld ud, senere delvis for at forsøge at bevare tilknytningen til jobbet. Han magter imidlertid ikke mere end max. 8-10 timers arbejde ugl. på gode dage, og tilstanden er vurderet som stationær uden mulighed for nye afgørende behandlingsmæssige tiltag. Tilskuddet til fleksjobansættelsen er pr. 01.06.03 øget fra 50 % til 2/3.

Trods div. skånehensyn og hjælpemidler er det ikke længere muligt at fastholde ham i fleksjobbet, da han ikke længere opfylder mindstekravet til fleksjobansættelse, som er 12 1/2 times effektiv arbejdsindsats pr. uge.

...

Borgeren har haft et stort ønske om at vende tilbage til arbejdsmarkedet efter rygtraumet. Pgl. er meget smerteplaget hvilket betyder, at han er afhængig af højdo-

sis smertestillende medicin. Dette har indflydelse på koncentrationsevnen i jobbet som IT-konsulent.

...

Borgeren ser således ikke længere en realistisk mulighed for at passe et job. Forventer ikke slev en forbedring af sin tilstand på baggrund af den lægelige vurdering.

...

Fritidsinteresser:

Borgeren er tilknyttet B. siden 1992. Pgl. har haft orlov derfra siden d. 17.01.03.

Hans arbejdsopgaver i forbundet er administrative opgaver, evakueringsopgaver, undervisning, deltagelse i div. møder, hvervekampagner, bestilling af materiale. Gns. 16 timers arbejde pr. måned. Hovedsageligt weekendarbejde, frivilligt ulønnet arbejde. Fik orlov i forbindelse med indgåelse af fleksjobordning. Ikke aktuel beskæftigelse grundet helbredsmæssige årsager.

...

Borgeren har fungeret i fleksjobordning trods mange smerter og få ressourcer, hvilket ikke har været optimalt. Efter forværring af smerterne og manglende mulighed for bedring af tilstanden, finder jeg det ikke længere realistisk at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

...

Har hidtil fastholdt ønsket om at bibeholde beskæftigelse trods fordelagtige vilkår i privattegnet forsikringsordning. Borgeren er nu nået frem til erkendelse af, at det ikke længere er muligt og ønsker derfor pension.

...

Erhvervsevnen må vurderes for varigt ubetydelig på baggrund af betydelige og varige følger efter brud på lænderyggen.

Det er tillige vurderet, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved aktivering, revalidering, behandling eller andre foranstaltninger."

Ved skrivelse af 23/4 2004 meddelte selskabet, at det kunne tilkende klageren præmiefritagelse og udbetaling af forsikringsydelse fra 1/2 2003 og foreløbig til 1/9 2004 under forudsætning af, at skyldig præmie for perioden 1/6 2002 - 1/2 2003 blev indbetalt.

Klagerens advokat har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at klageren stedse har opfyldt betingelserne for præmiefritagelse og forsikringsdækning, og at den månedlige ydelse, som klageren har krav på, skal beregnes på baggrund af den faktisk oppebårne lønindkomst, således 40 % af 49.500 kr. pr. måned. Til støtte herfor gør advokaten gældende:

> "... at M.K.T.'s erhvervsevne både individuelt og generelt har været varigt nedsat siden ulykken. Codan Forsikring har således ikke været berettiget til i perioden fra den 1. juni 2002 til den 1. februar 2003 at nægte at udbetale ydelsen under henvisning til, at hans erhvervsevne ikke i denne periode har været nedsat med mindst 50 %.
>
> Som følge heraf gøres det tillige gældende, at der har været krav på præmiefritagelse i den nævnte periode.
>
> Med hensyn til størrelsen på erhvervsevneydelsen gøres det gældende, at M.K.T., da han tegnede forsikringen lagde særlig vægt på ydelserne vedrørende invaliditet og bl.a. gennemgik en udvidet helbredsundersøgelse. Han var pensionsmæssigt godt dækket af andre ordninger. M.K.T. drøftede i forbindelse med forsikringens tegning med assurandør M.O. fra Codan, om det havde nogen betydning, at en stor del af hans løn var provision. Dette benægtede M.O., idet præmien og også udbetalingen blev beregnet efter den faktiske løn, som M.K.T. oppebar."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Således anfører selskabet i skrivelse af 29/11 2004 bl.a.:

> "Forsikrede arbejdede 20 timer om ugen i sit fleksjob. Herudover havde han administrativt arbejde i en frivillig organisation. Det fremgår af C.J.N.'s speciallægeerklæring fra den 12. november 2002, at forsikredes tilstand på dette tidspunkt havde været uændret i et år. Inden for dette år havde forsikrede bl.a. været på ferierejse til Frankrig, uden at dette skulle have givet anledning til væsentlige problemer. Hertil kommer, at speciallæge i ortopædisk kirurgi T.K. i sin erklæring af 17. april 2002 angav, at forsikrede efter hans opfattelse ikke burde være erhvervshæmmet i sit tidligere erhverv.

Det kan konstateres, at denne opfattelse har været for optimistisk, men der er ikke lægelige holdepunkter for, at forsikredes generelle erhvervsevne har været nedsat med mindst halvdelen i perioden fra den 1. juni 2002 til den 1. februar 2003, hvor forværringen af forsikredes helbredstilstand indtraf.

Advokat M.H. har i sin klage angivet, at den assurandør, der indtegnede forsikrede i ordningen skulle have lovet, at ydelsen ved tab af erhvervsevne skulle beregnes af forsikredes årsløn inklusiv provision.

Vi har haft kontakt til vores assurandør, der husker forsikrede og meget bestemt kan afvise, at han skulle have tilkendegivet, at den pensionsgivende løn skulle være inklusiv provision. Assurandøren angiver således bl.a.:

Alfa og omega er, at jeg ALTID fortæller kunderne, at de får 40 % (med mindre de har valgt frivillig overdækning) af deres PENSIONSGIVENDE løn. Det har der overhovedet ikke hersket tvivl om. Pensionsgivende løn var den faste løn eksklusiv bil, provision o. lign. Den pensionsgivende løn var den til enhver tid i policen oplyste løn/ydelse.

Som det fremgår af begæringen for forsikredes pensionsordning er den pensionsgivende årsløn angivet til 396.000 kr. Det fremgår endvidere af policens afsnit om regulering:

Erhvervsudygtighedsydelsen og præmien reguleres efter forsikredes årsløn og gruppens sammensætning m.v.

Arbejdsgiveren oplyser ændringen i arbejdstagerens årsløn på den reguleringsliste som Codan hvert år fremsender.

Forsikringen reguleres helårligt hver 01.01. Første regulering sker således 01.01.2001.

*Såvel erhvervsudygtighedsydelsen som præmien reguleres således at den samlede ydelse udgør 40,00 % af årslønnen, der pr. 01. 06.2000 er opgivet til kr. ***396.000.*

...

Det fremgår således klart af policeteksten, at forsikringen reguleres i overensstemmelse med den gageliste, som arbejdsgiveren fremsender.

I forbindelse med årsskiftet 2000/2001 fik vi oplysning om, at forsikredes pensionsgivende løn fortsat var 396.000 kr. I forbindelse med den årligt fremsendte forsikringsoversigt, som vi har sendt den 22. april 2001, har forsikrede da også fået oplyst netop dette. Det fremgår således af forsikringsoversigten, at ydelsen ved tab af erhvervsevne årligt udgør 158.400 kr., hvilket er 40 % af den angivne årsløn på 396.000 kr. Det fremgår endvidere af prognosen for forsikringens udvikling, at der er taget udgangspunkt i en årsløn på lige under 400.000 kr.

...

Med vores assurandørs meget sikre udsagn om, at han ikke har tilkendegivet, at den pensionsgivende løn skulle være inklusiv provision, er der ikke grundlag for at pålægge os at udbetale en højere ydelse end den faktisk udbetalte.

Vi skal herefter fastholde, at forsikringsydelsen er beregnet korrekt på baggrund af forsikringsaftalen og at forsikrede ikke har krav på forsikringsydelse for perioden 1. juni 2002 til 1. februar 2003."

Heroverfor anfører klagerens advokat i skrivelse af 12/1 2005 til nævnet:

"Det fremgår af skrivelsen, at Codan blandt andet har lagt vægt på, at speciallæge O.P. i statusattest af 6. februar 2002 blandt andet skrev, at prognosen er god, og patienten vil sandsynligvis kunne genoptage sit arbejde inden for IT. Det bemærkes i den forbindelse, at min klient naturligvis i forhold til sagsbehandler, læger m.v. forsøgte at virke optimistisk, og det var hans klare hensigt hele vejen igennem at gøre alt, hvad han kunne for at kunne genoptage sit arbejde. Denne optimisme har formentlig smittet af på de vurderinger, der ligger i forløbet.

Codan har endvidere samme sted fremhævet, at min klient har kunnet klare en ferietur i tog til Paris uden problemer.

Det skal hertil anføres, at det er korrekt, at min klient var på en ferietur i tog til Paris. Der var imidlertid tale om, at min klient måtte bestille en sovevogn på 1. klasse med fuld komfort, idet han naturligvis på ingen måde kunne klare en rejse med almindelig liggeplads.

For så vidt angår speciallægeerklæringen af 17. april 2002 fra T.K. fremhæves det, at min klients erhvervssituation fortsat er uafklaret, men at speciallægen umiddelbart skønner, at min klient på længere sigt ikke burde være forhindret i sin erhvervstype. Igen er det min klients opfattelse, at den optimisme, han har forsøgt at mobilisere, også har haft en afsmittende effekt på de behandlere, der har været med i forløbet.

For så vidt angår samme T.K.'s bemærkning om, at han ikke på det foreliggende grundlag skønner, at der er grundlag for aktiv kirurgisk terapi for nærværende tilstand bemærkes, at min klients tilfælde blev vurderet af et særligt udvalg på G. bestående af 3 forskellige speciallæger. Disse vurderede, at et aktiv kirurgisk indgreb ikke burde foretages, idet der var for stor risiko ved indgrebet, herunder at situationen ved indgrebet kunne blive forværret.

Herudover fremgår det af Codans skrivelse, at man lægger vægt på notatet fra H.-T. Kommune af 31. maj 2002, hvoraf det fremgår, at min klient arbejder 3½ - 4 timer hver dag. Det bemærkes i den forbindelse, at det er korrekt, at den typiske arbejdsdag var på 3½ - 4 timer hver dag, men dette var i realiteten afbrudt af mange sygedage undervejs, ligesom min klient, som tidligere anført, blev smertebehandlet.

Det er således fortsat min opfattelse, at min klients erhvervsevne, både individuelt og generelt, har været nedsat siden ulykken og således også i perioden fra 1. juni 2002 til 1. februar 2003.

Med hensyn til størrelsen på erhvervsevneydelsen bestrides det af M.O. anførte, og det fastholdes således, at min klient fik oplyst, at udbetalingen blev beregnet efter den faktiske løn.

Jeg henleder i den forbindelse opmærksomheden på, at det af Codans skrivelse af 29. november 2004 på side 6 øverst fremgår, at erhvervsudygtighedsydelsen og præmien reguleres efter forsikredes årsløn. Det er dokumenteret, jfr. det af klageskrivelsen vedhæftede bilagsmateriale, at min klients gennemsnitlige årsløn oversteg de i policen anførte kr. 396.000,00. Der er indbetalt 4 % af den rent faktiske løn fra arbejdstager og 8 % fra arbejdsgiver, og det gøres således gældende, at der ikke kan være tvivl om, at erhvervsudygtighedsydelsen må beregnes ud fra den rent faktiske løn, som min klient oppebar."

Selskabet har efterfølgende telefonisk oplyst, at en gennemgang af pensionsaftalen viser, at den pensionsgivende løn er aftalt inklusiv provision. Selskabet henholder sig dog til, at arbejdsgiveren i begæringen af 7/6 2000 har angivet den pensionsgivende løn til 396.000 kr., og at arbejdsgiveren til assurandøren har angivet, at der ikke er ændringer i den pensionsgivende løn. Reguleringslisten blev ifølge selskabet ikke indsendt. Selskabet har henvist til AK 63.535. I øvrigt oplyser selskabet, at reguleringen kun har betydning for risikodækningerne; når der er indbetalt præmie af løn og provision, anvendes den del af præmiebeløbet, der ikke går til risikodækningen, til forsikringens opsparingsdel.

Selskabet har i øvrigt fastholdt sin afgørelse.

Af begæringen om klagerens arbejdsmarkedspension, underskrevet den 7/6 2000 af klageren fremgår bl.a.:

"

Dækning	Ikrafttrædelsesdato *01/06 2000*
Årsløn (pensionsgivende årsløn) = kr. *396.000*	

"

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Forsikringen giver ret til erstatning, hvis den forsikredes generelle erhvervsevne i forsikringstiden nedsættes på grund af helbredsforringelse (sygdom eller ulykkestilfælde), uden at det skyldes forsæt.

Tab af erhvervsevne foreligger, når den forsikrede ikke længere er i stand til - bedømt under hensyntagen til den forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

...

Der er således tale om en generel og ikke individuel målestok, idet forsikredes erhvervsevne vurderes i forhold til alle erhverv, man med rimelighed kan forlange, forsikringstageren skal påtage sig - herunder også erhverv, som eventuelt måtte forudsætte omskoling. Hvis forsikrede anses for egnet til - og i tilfælde af - omskoling, og det må antages, at forsikrede efter en omskoling vil kunne oppebære en tredjedel, respektive halvdelen af den i stk. 3 beskrevne indtjening, er der ikke ret til forsikringsydelser.

...

§ 4. Ikrafttræden og ophør for tab af erhvervsevneydelse samt fritagelse for betaling af præmie.

...

Genvindes erhvervsevnen i en sådan grad, at forudsætningen for ydelsen ikke længere er til sted, ophører udbetaling af tab af erhvervsevneydelse, og præmiebetalingen genoptages."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder det på det foreliggende grundlag - herunder navnlig oplysningerne om forværring af klagerens helbredstilstand i februar 2003 - ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde præmiefritagelse og forsikringsdækning i perioden 1/6 2002 - 1/2 2003 som sket.

Det fremgår af policen, at forsikringsydelsen reguleres på baggrund af den årsløn, som hvert år fremsendes til selskabet af klagerens arbejdsgiver, og at årslønnen på tegningstidspunktet udgjorde 396.000 kr. Det fremgår desuden af den oversigt, som klageren modtog godt en måned før sin tilskadekomst, at beregning af ydelsen tager ud-

gangspunkt i en løn, som årligt udgør ca. 400.000 kr. Der er ikke senere af arbejdsgiveren oplyst en højere årsløn til selskabet.

Herefter, og da det falder uden for nævnets kompetence at afgøre, om arbejdsgiveren måtte have pådraget sig et erstatningsansvar over for klageren,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen